

Сборник съдебна практика

Дело C-38/13

Małgorzata Nierodzik

срещу

Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Преюдициално запитване, отправено от Sąd Rejonowy w Białymstoku)

„Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО —
Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4 — Понятие „условия за наемане на работа“ — Срок на предизвестие при прекратяване на срочен трудов договор — Различно третиране с работниците на трудов договор за неопределено време“

Резюме — Решение на Съда (осми състав) от 13 март 2014 г.

- Социална политика — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Директива 1999/70 — Условия за наемане на работа — Понятие — Срок на предизвестие при прекратяване на срочен трудов договор — Включване*

(клауза 4, точка 1 от приложението към Директива 1999/70 на Съвета)
- Социална политика — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Директива 1999/70 — Работници и служители, полагащи еднакъв труд — Еднакъв труд — Понятие — Работници и служители в сходно положение — Критерии за преценка — Естество на работата, условия на обучение и условия на труд — Преценка от страна на националната юрисдикция*

(клауза 3, точка 2 и клауза 4, точка 1 от приложението към Директива 1999/70 на Съвета)
- Социална политика — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Директива 1999/70 — Забрана за дискриминация на работниците на срочен трудов договор — Национална правна уредба, която предвижда прилагането на различни срокове на предизвестие при прекратяването на срочни трудови договори и на*

трудова договор за неопределено време — Неотчитане на прослуженото време на работника или служителя — Обосноваване с продължителността и стабилността на трудовото правоотношение — Недопустимост

(клауза 4, точка 1 от приложението към Директива 1999/70 на Съвета)

1. За да се определи дали дадена мярка спада към „условията за наемане на работа“ по смисъла на клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), решаващ е критерият за наемане на работа, и по-специално трудовото правоотношение, установено между работника и неговия работодател. Тълкуване на посочената клауза, което изключва условията за прекратяване на срочен трудов договор, като срока на предизвестие, от определението на понятието „условия за наемане на работа“, би означавало ограничаване в противоречие с посочената в тази разпоредба цел на приложното поле на закрилата срещу дискриминация, предоставяна на работниците на срочен трудов договор.

(вж. точки 25 и 27)

2. Вж. текста на решението.

(вж. точки 31—33)

3. Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която при прекратяване на срочни трудови договори, чието времетраене надхвърля 6 месеца, предвижда възможност за прилагане на двуседмичен срок на предизвестие независимо от прослуженото време на съответния работник, при положение че срокът на предизвестие за прекратяване на трудовите договори за неопределено време зависи от прослуженото време на съответния работник и може да е от две седмици до три месеца, когато тези две категории работници се намират в сходно положение.

Разлика в третирането по отношение на условията за наемане на работа на работници на срочни трудови договори и работници на трудови договори за неопределено време не може да бъде обоснована с критерий, който по общ и абстрактен начин се отнася до самата продължителност на заетостта. Да се приеме, че единствено временният характер на дадено служебно правоотношение е достатъчен, за да обоснове такава разлика в третирането, би обезсмислило целите на Директива 1999/70 и на Рамковото споразумение, тъй като използването на такъв критерий би означавало да се запази за дълго време положение, неблагоприятно за работниците на срочни трудови договори. Освен това стабилността на трудовото правоотношение, която се счита че срочните трудови договори благоприятстват, не може да представлява обективна причина по смисъла на клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение.

(вж. точки 38—40 и диспозитива)